



# full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES  
Bisbe de Terrassa



## Quan la malaltia toca de prop

El proper dia 11 de febrer de 2021, memòria de la Mare de Déu de Lourdes, celebrarem la XXIX Jornada Mundial del Malalt. És un moment propici per a recordar les persones malaltes i aquells qui en tenen cura, tant als llocs destinats a la seva assistència com en el si de les famílies i comunitats. En aquests moments tenim ben presents, especialment, aquells qui sofreixen arreu del món els efectes de la pandèmia del coronavirus, que continua essent un flagell, malgrat que el procés de vacunació ha començat fa diverses setmanes.

En el missatge d'enguany, el papa Francesc exhorta a seguir l'exemple de Jesús, que convida a «aturar-se, escoltar, establir una relació directa i personal amb l'altre, sentir empatia i commoció per ell o per ella, deixar-se involucrar en el seu sofriment fins a fer-se'n càrrec per mitjà del servei». L'experiència de la malaltia fa experimentar que nosaltres som vulnerables i necessitem els altres, que depenem els uns dels altres. La nostra realitat d'éssers creats es copsa amb més claredat i ens recorda que depenem de Déu. Quan la malaltia colpeja la nostra persona o el nostre entorn, ens envaeixen el temor i la incertesa.

En aquests moments surt la pregunta pel sentit de la vida i de les coses, i necessitem amb urgència respostes als nostres perquè. La figura de Job il·lumina les nostres vides en aquestes situacions. En un moment determinat ho perd tot: familiars, béns, amics, salut. Sembla que Déu l'abandona, en un silenci total. Amb tot, Job parla amb Déu, li crida; i en la seva pregària, malgrat tot, conserva la seva fe i, al final, descobrirà el valor de la seva experiència i del silenci de Déu. Finalment, Déu li respon, li obre un nou horitzó molt més ampli. S'adona que el seu sofriment



Pelegrinatge a Lourdes, 25 de setembre de 2010

ment no és una condemna o un càstig, ni tampoc no és un estat de llunyania de Déu o un signe de la seva indiferència. A la fi, del cor ferit i guarit de Job brolla una declaració commoguda que ressona amb energia: «Et coneixia només pel que sentia dir, però ara t'han vist els meus ulls!» (42,5).

Durant la pandèmia actual va sortint a la llum el millor i el pitjor de l'ésser humà i de les institucions. Moltes carències dels sistemes sanitaris han afectat les persones malaltes, els ancians, els més febles i vulnerables. Per sort, també s'ha posat en relleu l'entrega i la generositat dels agents sanitaris, les forces de seguretat, d'un gran nombre de voluntaris, molts d'ells joves, treballadors d'àmbits diferents, institucions d'acció caritativa i social així com les educatives, tant eclesials com civils, les pròpies famílies, sacerdots i religiosos, i tantes persones que amb sentit de responsabilitat i amor al proïsme han

ajudat a tants malalts i a les seves famílies.

La malaltia, el dolor, la fragilitat ens fan més humils i ajuden a girar la mirada envers Déu i els germans. En aquest sentit, vull recomanar en aquesta carta l'experiència de pelegrinar a Lourdes. Lourdes és sobretot una escola de fe, de pregària i de solidaritat, una escola de vida i d'evangeli, un lloc que ajuda a aprofundir en el coneixement de Jesús i del seu missatge de salvació, que exhorta a la pregària i a la conversió. És un lloc especial d'encontre entre el cel i la terra, un lloc de comunió i esperança. És una llar molt especial i acollidora per als malalts, els petits i els senzills. Us convido, doncs, a tots a fer aquesta experiència de pelegrinatge, per a oferir la vida, i demanar forces per a continuar fent camí i compartir els patiments i sostenir-nos mútuament, per a cuidar-nos els uns als altres amb amor fratern, sota l'esguard de la Mare.



## ENTREVISTA

## Promoció vocacional 2.0



ALFONSO (FONFO) ALONSO-LASHERAS

La Companyia de Jesús ha decidit apostar fermament per la promoció vocacional a la Província d'Espanya. Entre altres iniciatives, el nou equip de jesuïtes joves ha optat per renovar el web ([serjesuita.org](http://serjesuita.org)), que ofereix continguts que ajuden «a començar un camí itinerari per conèixer, discernir i optar». «Es tracta d'originar la pregunta i el desig, per acabar amb una decisió lliure i conscient», afirma Alfonso (Fonfo) Alonso-Lasheras, SJ, coordinador de l'equip de jesuïtes joves.

## Què heu millorat gràcies al nou web?

L'anterior web era un espai de reflexió sobre diversos àmbits de la vocació, i ja tenim [pastoralsj.org](http://pastoralsj.org), que porta a terme aquesta tasca. El nou web pretén ajudar a discernir. A més d'informació i eines per a això, [serjesuita.org](http://serjesuita.org) convidava a contactar amb nosaltres per poder fer un acompanyament en el procés de recerca i discerniment.

## Com us heu adaptat a les noves necessitats?

Avui, les xarxes socials són la plaça del poble del segle XXI. S'hi ha de ser, però no de qualsevol manera. La nostra presència a Instagram, Facebook i Twitter pretén ser provocativa, convidant a anar més enllà i a aprofundir en la fe, perquè els interessats acabin arribant al web i es plantegin seriosament allò que Déu vol de cadascú.

## Si algú sent aquesta vocació, per què fer-se jesuïta i no optar per una altre orde religiós?

Partim de la convicció que Déu té un somni per a cada persona. No es tracta de convèncer algú perquè es faci jesuïta, sinó d'ajudar-lo a trobar la seva vocació. La majoria dels processos que acompanyem no acaben a la Companyia de Jesús. Però sí que estem convençuts que Déu segueix cridant algunes persones a la Companyia. Nosaltres hem de posar els mitjans perquè aquestes persones puguin descobrir per on passa la plenitud de la seva vida i la puguin assolir.

Òscar Bardají i Martín

## GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ  
Secretari general de la FECC

## Amb assenyada serenor

Els nois i les noies que segueixen estudis universitaris estan acabant, o han acabat, els exàmens del primer quadrimestre. Gaudiran d'uns dies de vacances i tornaran a l'estudi en l'anòmala situació que afecta totes les persones. Diversos joves universitaris m'han manifestat la seva inquietud davant la possibilitat que tot el curs resti afectat per la pandèmia. El moment i les circumstàncies no són pas fàcils. Demanen, però, el manteniment de l'activitat acadèmica, virtual o presencial, de la recerca, en les circumstàncies ambientals sobrevingudes, i fer-ho amb l'adequat nivell de qualitat docent i de rendiment personal. Tot aquest esforç no pot passar desapercebut als ulls de les persones i de la societat. Són d'agrair els esforços realitzats i l'adaptació a les necessitats de les circumstàncies del professorat i l'alumnat.

«Déu no ens ha donat un esperit de covardia, sinó un esperit de fortaleza, d'amor i de seny» (1m 1,7). La pandèmia ens seguirà condicionant en el futur immediat. Hem de mantenir l'esperança i la confiança en el nostre dir i fer, en el dia a dia personal i ins-

titucional, malgrat totes les limitacions, presagis o realitats, tot complint, com a bons ciutadans, les normes que ens ajudaran a superar la pandèmia. I també tinguem en el record i en la pregària els qui ens han deixat aquest any, a causa de la covid-19, per tornar a la casa del Pare. Que el legítim enyor de persones estimades i l'absència de presències romanguin en el nostre record.

Davant de tantes incerteses, s'ha de mantenir viva l'esperança personal i institucional, que ens faci viure el desig de ser millors, portadors d'un missatge d'esperança que ens obri a la possibilitat de renovar-nos, de canviar, de créixer i d'obrir-nos, si ens és donat, a la presència de Déu i a la salvació que ens porta Jesús. Tinguem cura els uns dels altres, amb actituds acollidores que superin la fredor de la distància telemàtica. «Resistiu-li fermes en la fe, sabent que la comunitat de germans estesa arreu del món ha de suportar els mateixos sofriments» (1Pe 5,9). Malgrat la pandèmia, les nostres fredors i mediocritats, no deixem de mirar amb agraïment el passat recent i el futur amb assenyada serenor.

## HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

## Coronavirus: con fe y amor

San Juan de la Cruz nos dejó una maravilla de frase, en el *Cántico Espiritual*, en la que se esconde la revelación, que es vida: «En que la palabra nombra lo visible y se abre a lo invisible. Donde lo inmediato —el sufrir— se hace trascendencia.»

Debido a la Covid-19, estuve hospitalizado durante dos semanas. Esperaba que alguna voz me dijera alguna palabra de consuelo y ayuda que viniera de nuestros santos místicos, como la que acabo de citar.

Pero fue la fidelidad al don de la fe la que, una vez más, dio la solución a mis ansiedades, congojas, soledades..., me aquietó

el entendimiento y me llenó de esperanza el corazón y, con fe y amor, dio sentido a todo cuanto ocurrió como adverso en mi vida. Era aquella fe recibida de nuestras madres, quienes nos enseñaron a rezar y a confiar en Dios, en la Virgen-Madre de Jesús. La fidelidad atrae las bendiciones.

Bonhoeffer aseveraba: «Solo el Dios que sufre puede ayudar». Jesús, que sufrió, ayuda.

Nosotros también podemos ayudar si aceptamos y ofrecemos el dolor, el sufrimiento con fe y amor, a imitación y seguimiento de Jesús.

Del libro Saber sufrir,  
Edit. Voz de papel

## Lectures de la missa diària i santoral

**8. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)**  
[Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

**9. ■ Dimarts** [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

**10. □ Dimecres** [Gn 2,4b-9,15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

**11. ■ Dijous** [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.



**12. ■ Divendres (■ Barcelona)**  
[Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral. Sant Gaudenc o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

**13. ■ Dissabte** [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

**14. ■ † Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.)**  
[Lv 13,1-2,44-46 / Sl 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.





## DIUMENGE V DE DURANT L'ANY



## COMENTARI

### Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per assegurar-se a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: ¿Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat».

### Salm responsorial (146)

R. Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

### Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. ¿Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa a difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo soc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

### ✠ Lectura de l'Evangelio segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom us està buscant». Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió». I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

### Lectura del libro de Job (Job 7,1-4.6-7)

Job habló diciendo:

«¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me hartó de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha».

### Salmo responsorial (146)

R. Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

### Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles; me he hecho todo a todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

### ✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le hablaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios, y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar.

Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.

## «Jesús va curar molts malalts de diverses malalties»



La curació de la sogra de Pere (1839), de John Bridges. Museu d'Art de Birmingham (Anglaterra)

### JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'evangeli d'avui ens presenta Jesús immers en la seva acció guaridora de les malalties i febleses dels seus contemporanis. I és que «Crist, va portar les nostres febleses i va carregar amb les nostres malalties» (Mt 8,17). Crist s'ha presentat com a metge dels cossos i dels cors afligits, portant-nos la Bona Nova de la salvació.

La malaltia, en les condicions de vida i de salut d'aquella època, era una de les majors desgràcies en la vida de les persones i de les famílies. Les malalties físiques i, sobretot les psíquiques, eren vistes com una acció del dimoni en les persones; per això l'evangeli parla d'endimoniats que s'acosten a Jesús demanant ajuda i guarició. D'aquesta manera, Jesús fa present la vida de Déu per mitjà de la guarició de tot allò que posa en perill una vida autèntica i sana de les persones.

La sogra de Pere és un exemple: Jesús s'hi va acostar, la va agafar per la mà i la va aixecar. I ella, restablerta, es va posar a servir-los. El servei apareix així com a expressió d'agraïment, però també com a expressió de fe i de devoció, ja que «servir el Senyor» significa creure en ell i honorar-lo amb la pròpia vida.

Davant l'intent de retenir Jesús i el seu poder guaridor en un lloc, Jesús decideix portar una vida d'itinerància, per predicar a tot arreu: «que per això he vingut». I és que l'Evangelio de Déu no és propietat de ningú en exclusiva, sinó de tots per igual. D'aquesta manera, Jesús recorrerà la seva regió «predicant a les sinagogues i expulsant els dimonis».

També nosaltres trobem en Jesús el sosteniment de la nostra vida de cada dia, i de la nostra vida de fe. Ell ens conforta en les nostres penes i ens sosté en les nostres lluites, que són moltes. Ell ens alimenta amb la seva paraula i el seu cos, i ens convida a ser solidaris dels altres, tal com ell ho ha estat de nosaltres.

Però Jesús no només és persona d'acció missionera, sinó també de pregària contemplativa. En el silenci de la nit es dirigeix a un lloc solitari per pregar. Missió i contemplació conformen la vida de Jesús, una no s'entén sense l'altra. La nostra vida és també, tota ella, servei al Senyor, mitjançant l'acció missionera i mitjançant les nits de contemplació. Ningú no és propietari de l'Evangelio de Déu, sinó que tots estem cridats a ser-ne els seus profetes itinerants, per guarir les afliccions del nostre món.



## VIDA DIOCESANA

# Activitats del Sr. Bisbe

**Aquest diumenge 7, a les 11 h.** Confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Terrassa.

**Dilluns dia 8, a les 11 h.** Reunió de consiliaris del moviment Cursets de Cristiandad d'Andalusia i Canàries (telemàtica).

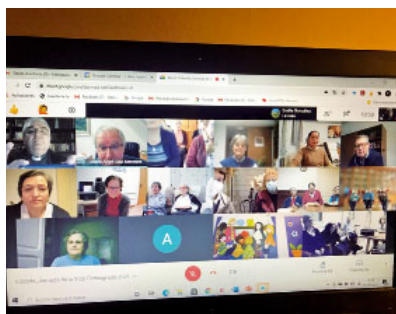
**Dimecres 10.** Comissió executiva de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

**Dissabte 13, a les 10 h.** Consell Pastoral Diocesà (telemàtic).

**Diumenge 14, a les 11 h.** Missa de festa patronal a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa.



nathan Navarro, vicepresident de l'Església Evangèlica de Catalunya, de Rubí; i el Rvd. Steven Philips, diaca de l'Església Espanyola Reformada Episcopal, de Sabadell. En les seves paraules el Sr. Bisbe glossà el lema d'enguany: «Manteniu-vos en el meu amor i donareu molt de fruit.»



**Trobada telemàtica de religiosos.** El 31 de gener a la tarda tingué lloc, com és costum, la trobada diocesana de religiosos que precedeix la celebració de la Jornada per la Vida Consagrada. Es va dur a terme de manera telemàtica i va participar-hi un bon

nombre de comunitats, instituts seculars i verges consagrades. El P. Víctor Codina, SJ, parlà de l'aplicació de l'encíclica *Fratelli tutti* a la vida consagrada i el Sr. Bisbe presidí la pregària de vespres. El dimarts 2 de febrer a les 20 h, el Sr. Bisbe presidí la Missa a la Catedral en la Jornada de la Vida Consagrada, amb participació de religiosos i religioses.

**Col·laboració amb Càritas.** La campanya de col·laboració amb Càritas dels alumnes d'ESO de l'Institut Jaume Cabré de Terrassa dona esperança a les persones més vulnerables.



Institut Jaume Cabré de Terrassa



La Roca del Vallès

A la Roca del Vallès la implicació dels veïns fa possible el repartiment de productes d'higiene personal.

## Agenda

### Jornada Mundial del Malalt.

En la proximitat de la festa de la Mare de Déu de Lourdes (11 de febrer) té lloc la Jornada Mundial del Malalt. El lema d'enguany és «Cuidem-nos mútuament». Aquesta vegada, degut a les mesures de precaució davant la Covid-19, no és possible reunir les persones que col·laboren en la Pastoral de la Salut a les diverses parròquies de la diòcesi. Tampoc és factible visitar els malalts a les residències o a casa. Queda, però, el pregar per ells i per les persones que en tenen cura.



**Conferència.** «L'eutanàsia. Com ens afecta la nova Llei?», a càrrec de Margarita Bofarull, presidenta de l'Institut Borja de Bioètica, membre de l'Acadèmia Pontifícia per la Vida i professora de la Facultat de Teologia de Catalunya. Dijous 11 de febrer a les 20.30 h, pel canal YouTube de la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès.

## Notícies

### Pregària per la Unitat dels Cristians.

El dilluns 25 de gener, festa de la Conversió de l'apòstol Sant Pau, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir a la Catedral de Terrassa la cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Va estar acompanyat per la Rvda. Ruth Giordano, presidenta de la Unió Baptista de Catalunya, de Terrassa; el Rvd. Jo-

## REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES  
Obispo de Terrassa

# Cuando la enfermedad golpea

El próximo 11 de febrero de 2021, memoria de Nuestra Señora de Lourdes, celebraremos la XXIX Jornada Mundial del Enfermo. Es un momento propicio para recordar a las personas enfermas y a quienes cuidan de ellas, tanto en los lugares destinados a su asistencia como en el seno de las familias y las comunidades. En estos momentos, tenemos presentes, especialmente, a quienes sufren en todo el mundo los efectos de la pandemia del coronavirus, que sigue golpeando con dureza, a pesar de que ha comenzado el proceso de vacunación hace varias semanas.

En el mensaje de este año, el papa Francisco exhorta a seguir el ejemplo de Jesús, que invita a «detenerse, escuchar, establecer una relación directa y personal con el otro, sentir empatía y conmoción por él o por ella, dejarse involucrar en su sufrimiento hasta llegar a hacerse cargo de él por medio del ser-

vicio». La presencia de la enfermedad hace que experimentemos la vulnerabilidad propia y la necesidad del otro, la interdependencia. Nuestra realidad de seres creados se percibe con más claridad y nos recuerda la dependencia de Dios. Cuando la enfermedad golpea nuestra persona o nuestro entorno, el temor y la incertidumbre nos invaden.

En esos momentos aflora la pregunta por el sentido de la vida y de las cosas, y necesitamos urgentemente respuestas a nuestros porqués. La figura de Job ilumina nuestras vidas en estas situaciones. En un momento dado lo pierde todo: familiares, bienes, amigos, salud. Parece como si Dios lo abandonase, en un silencio total. Sin embargo, Job habla con Dios, grita a Dios; y en su oración, a pesar de todo, conserva su fe y, al final, descubrirá el valor de su experiencia y del silencio de Dios. Al final, Dios le responde, y le abre un nuevo horizonte, mucho

más amplio. Descubre que su sufrimiento no es una condena o un castigo, y tampoco es un estado de lejanía de Dios o un signo de su indiferencia. Finalmente, del corazón herido y sanado de Job brota una conmovida declaración que resuena con energía: «Te conocía sólo de oídas, pero ahora te han visto mis ojos» (42,5).

A lo largo de la pandemia actual va aflorando lo mejor y lo peor del ser humano y de las instituciones. Numerosas carencias de los sistemas sanitarios han afectado a las personas enfermas, a los ancianos, a los más débiles y vulnerables. Afortunadamente, también se ha puesto de relieve la entrega y la generosidad de los agentes sanitarios, las fuerzas de seguridad, innumerables voluntarios, muchos de ellos jóvenes, trabajadores de distintos ámbitos, instituciones de acción caritativa y social así como las educativas, tanto eclesiales como

civiles, las propias familias, sacerdotes y religiosos, y tantas personas que con sentido de responsabilidad y amor al prójimo han ayudado y servido a tantos enfermos y a sus familias.

La enfermedad, el dolor, la fragilidad, nos hacen más humildes y ayudan a volver la mirada a Dios y a los hermanos. En este sentido, quiero recomendar en esta carta la experiencia de peregrinar a Lourdes. Lourdes es sobretodo una escuela de fe, de oración y de solidaridad, una escuela de vida y de evangelio, un lugar que ayuda a profundizar en el conocimiento de Jesús y de su mensaje de salvación, que nos exhorta a la plegaria y a la conversión. Es, pues, un lugar especial de encuentro entre el cielo y la tierra, un lugar de comunión y esperanza. Un hogar muy especial y acogedor para los enfermos, los pequeños, los sencillos. Os invito, pues, a todos a hacer esta experiencia de peregrinación, para ofrecer la vida y pedir fuerzas para seguir haciendo camino y compartir los sufrimientos y sostenernos mutuamente; para cuidarnos unos a otros con amor fraterno, bajo el amparo de la Madre.